

**Δέπεις του Φαδουλά,
που τους δαίμονας καλεί.**

Τραμπουκίρηδες διαβόλοι,
τρίξετε, σας προσκαλώ,
κι' έλθετε πηδώντας ελοι
για να 'μπήτε 'στο μαλαλό
των πολλών και διαφόρων
του Ρωμαϊκού ρητόρων.

Μίς 'σ'της νίκης της σκοτούρας
και την ερβίτον τιμήν
έχει πλέον άγιαστούρας,
άλληλούια κι' άμήν.

"Οχι πιά με ρασσορόρων
διατόρους προσυχάς
να φωτίσωμεν ρητόρων
και κρανία και ψυχάς.

"Ελα τώρα σύ και μόνον,
μαύρον πνεύμα των δαιμόνων,
μέ πηδήματα τρελλά,
και δαιμόνια μαλά.

Σύ σέ τουτο μας τό χαλέ
να μας εκίπερ του λοιπού,
κι' έμπα μείσα 'στο κεραλί
του μεγάλου του Παππού,
της δοντάρας του να τρίξη
και τάνηψι του να ρίξη.

Ξαναφώτισε τον "Αρη
και τό γέρινο καπρί
να σπώση 'στο ποδάρι
την μουρλούζα την λεπρή.

'Στά Κορδονάκια,
'στά γαϊτανάκια
καθείς να σκύψη,
κι' έδεμα τσανάκια
να ξερογλείψη.

Φώναξε σήκω
'στον γέρο λύκο
να σπκωθή,
και να φορίση
Ξανά 'στη μείση
χρυσό σπαθί.

Νάτον, τον βλέπω τον Κορδονίδη,
μέ πάνει τρέμος και ριπιτιδί,
λέγει δ' εν μείση χειραψιών
'στον άποστάτην άνιψόν.

εΒλέπεις της στρουγγας αυτής τάσιρι,
άνιψί μου μουστακαλή;
σκύψε 'μπροστά μου και φίλα χέρι,
σκύψε κι' ό Θεός σέ προσκαλί.

εΧειμώνας ήλθε, σύννερα, χώνια,
σκερπίζουν τάθη κι' ή μυρωδιαίς,

πην τά γαϊτάνια, πην τά Κορδόνια,
πίτραις γνήνιακ πιστών καρδιάς.

εΜή σί πλανήση μεγάλη σκίψις,
ελα 'στά γίδια της πρώτης στάνης,
κι' ούτε ποτί σου να τό πιστύψη
πώς θα σ' άφήσω να βγής τσοπάνης.

εΣτην άγκλιχά μου σέ Ξαναπέρνω,
κι' έγώ μονάχα σάν τό θαλήσω
'μπορείς να μείνης μέσ 'στο Κουβίerno,
άλλίως τόπο και τραβιά 'πίσω.

"Όσο μεγάλο μαυλό κι' αν είσαι
σέ στραπαταζάρω μ' εν' άψε σβύσε.
Για κύτταξι με... και τώρ' άκόμω
της κάθε στρουγγας τό δόλιο κόμμα
την άδειά μου σάν δέν ζητήση
λεπτό δέν στίκει να κυβερνήση.

εΑυτό θα γίνη, τόπα, τό θέλω,
κι' όλοι 'μπροστά μου φόρα καπίλο.
Σκύψε, παιδί μου, και πέσε κάτω,
να 'βγής τσοπάνης χαμένοι κόποι,
κι' ελα 'στου Θείου τό Τσελιγκάτο,
πύχει μουρλάει και την Εβρώπη.

ε"Αν κι' είσαι νέος γιμάτος μίλι
μέ μιά μουστάκα ξεχωριστή,
τό κράτος όμως τον γέρο θέλει
σ' άσπρακι μπαρμπάτσι να κριμαστή.

**Λόγος προς την Βουλήν
μ' εὐφρόδειαν πολλήν.**

Του Βασιλέως μένοντος άκόμη 'στην Δεκίλειαν
κι' επιθυμούντων όλων
να γίν' ή φίστα της Βουλής καθ' όλην την έντίλειαν
κροτούντων πυρεδώνων, ~~εὐφρόδειαν~~
ηγώ θα βγάλω σήμερα τον λόγον τον συνήθη
πρός της Βουλής τά πλήθη.

Χαίρων κυττάζω γύρω μου τους κόκους της εύκλειας,
κι' άκόμη βλέπω τον Έτιμ έντός της Θεσσαλιας,
έν κι' οι 'όικοι μας νικηταί γυρίσαν έδώ πέρα
να ρίχνουν 'στον αίρα,
κι' 'Επιτάραχι της φακής κι' έπίστωμι λακίδες
μας ήλθαν μέ τους μπόγους των και μέ τους τετζερίδες,
κι' όσα πουλιά δέν 'πρόφθκαν να σφάζουν εις τας μάχας
έδώ τά σφαίουν σήμερα
μέ τά σπαθιά τάνημερα,
κι' 'μπρός σέ τούτους τους σφαγαίς σαστίει κόσμος χάγας.

Μετά χαράς μεγάλης
μανθάνω προς τοίς άλλους
ότι κι' οι Τουρκοί δέχονται μέ τρόπο υτιλιεάτο
τόν Νήμον τον Ζακυνθινό και τον Μαυροκορότο,
κι' ό Πατισώχ τους εκτιμα
κι' όλοι τους λένε εμπουγοιουρούμ,